

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 39/11
02.12.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca PTZ.br.184/11 od 03.06.2011. godine, protiv pravnosnažne presude Prekršajnog suda u Prokuplju, Odeljenja u Kuršumlji II-7 Pr.br.1359/11 od 30.03.2011. godine i pravnosnažne presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Nišu II-206 Prž.br.10310/11 od 08.04.2011. godine, u predmetu prekršaja, u javnoj sednici veća održanoj dana 02.12.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA SE presuda Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Nišu II-206 Prž.br.10310/11 od 08.04.2011. godine i predmet vraća istom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg prekršajnog suda, Odeljenja u Nišu II-206 Prž.br.10310/11 od 08.04.2011. godine, odbijena je žalba branioca okrivljenog R.I. iz P. i potvrđena presuda Prekršajnog suda u Prokuplju, Odeljenja u Kuršumlji II-7 Pr.br.1359/11 od 30.03.2011. godine kojom je okrivljeni R.I. iz P. oglašen krivim za prekršaj iz člana 292. stav 1. tačka 3. Carinskog zakona, koji je učinjen u vreme, na način i u mestu bliže označenom u izreci tog rešenja, pa je osuđen na plaćanje novčane kazne u iznosu od 100.000,00 dinara, izrečena mu je zaštitna mera oduzimanja predmeta prekršaja - putničkog vozila marke "BMW1 118D" i obavezan je na plaćanje troškova postupka u iznosu od 1.000,00 dinara. Republički javni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv navedenih presuda zbog povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 1. tačka 15. i stav 2. u vezi člana 81. i člana 229. stav 5. Zakona o prekršajima. U zahtevu ističe da su razlozi pobijanih presuda nejasni i protivrečni i da u razlozima nema odlučnih činjenica. Smatra da prvostepeni prekršajni sud nije cenio sve dokaze koji su išli u prilog okrivljenom, a koji su sadržani u zapisniku o pretresu pred prekršajnim sudom od 30.03.2011. godine i odnose se na činjenicu da okrivljeni često odlazi u Makedoniju jer tamo poseduje firmu, koja je vlasnik oduzetog vozila, da ima punomoćje za upravljanje tim vozilom, kao i dozvolu za rad izdatu od Agencije za zapošljavanje Republike Slovenije. Na ove okolnosti je ukazivano i u žalbi, međutim, kako ih ni drugostepeni sud nije cenio i on je učinio istu povredu pravila postupka iz člana 81. Zakona o prekršajima, budući da svi ti dokazi predstavljaju odlučne činjenice za utvrđivanje postojanja elemenata prekršaja iz člana 292. stav 1. tačka 3. Carinskog zakona za koji se okrivljeni tereti. Takođe, ističe da se u obrazloženju drugostepene presude navodi da su u konkretnom slučaju povređene odredbe Uredbe o obavezi registracije motornih vozila kojim upravljaju lica sa prebivalištem u Republici Srbiji, pa je nejasno koje materijalno pravo je okrivljeni povredio, Carinski zakon ili navedenu Uredbu, koju prvostepeni sud uopšte i ne spominje. Na ovaj način, dati razlozi drugostepene presude su suprotni izreci i razlozima prvostepene presude. Ukazuje da su, ako je u pitanju samo primena člana 292. stav 1. tačka 3. Carinskog zakona, sudovi bili u obavezi da cene odlučnu činjenicu da li oduzeto vozilo koje služi svom vlasniku, budući da je okrivljeni suvlasnik firme u Makedoniji, predstavlja robu u smislu člana 63. Carinskog zakona, s obzirom da se ne uvozi radi prodaje. Pored toga, navodi da je drugostepeni sud učinio i bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 2. u vezi sa članom 229. stav 5. Zakona o prekršajima, jer nije odlučio o žalbi Preduzeća E.T. DOO S, koje je vlasnik oduzetog vozila. Predlaže da sud uvaži zahtev i ukine obe pobijane presude.

Vrhovni kasacioni sud je obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca, koji iako uredno obavešten, nije pristupio.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 266. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Osnovano se navodima zahteva ukazuje da su razlozi dati u obrazloženju drugostepene presude suprotni izreci i razlozima prvostepene presude. Ovo stoga što je prvostepenom presudom okrivljeni R.I. oglašen krivim za prekršaj iz člana 292. stav 1. tačka 3. Carinskog zakona, a u obrazloženju drugostepene presude je navedeno da je pravilno prvostepeni sud utvrdio da se u radnji okrivljenog stiču zakonska obeležja bića prekršaja za koji je

okrivljeni oglašen krivim, jer su povređene odredbe Uredbe o obavezi registracije motornih vozila kojima upravljaju lica sa prebivalištem u Republici Srbiji. U prvostepenoj presudi navedena uredba se ne spominje, niti prekršaj propisan članom 292. stav 1. tačka 3. Carinskog zakona upućuje na tu uredbu, pa je pobijanom presudom Višeg prekršajnog suda, kojom je odbijena žalba branioca okrivljenog i potvrđena prvostepena presuda, povređena odredba člana 234. stav 1. tačka 15. Zakona o prekršajima, jer je ta presuda protivrečna sama sebi, navedeni razlozi su nejasni i u znatnoj meri protivrečni i ne ukazuju sa sigurnošću koji je prekršaj okrivljeni učinio. Ovo naročito i stoga što je pri oceni žalbenih navoda u vezi postojanja ovlašćenja okrivljenog da upravlja spornim vozilom Viši prekršajni sud našao da ti navodi nisu od uticaja na krivicu okrivljenog, jer navedeno ovlašćenje uredbom nije predviđeno kao uslov za upravljanje vozilom.

Zatim, pobijanom presudom Višeg prekršajnog suda su povređene i odredbe iz člana 81. Zakona o prekršajima, jer nisu sa jednakom pažnjom ispitane i utvrđene činjenice koje terete okrivljenog i one koje mu idu u korist, a koje se odnose na okolnosti da okrivljeni ima firmu u Makedoniji i da zbog toga često odlazi u Makedoniju, da je sporno vozilo uzeo od svoje firme, da ima punomoćje za upravljanje istim i da poseduje dozvolu za rad izdatu od Agencije za zapošljavanje Republike Slovenije. Pri tom, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, ocena ovih okolnosti treba da bude u vezi sa prekršajem iz člana 292. stav 1. tačka 3. Carinskog zakona, za koji je okrivljeni oglašen krivim.

Uvidom u spise predmeta Prekršajnog suda II-7 Pr.br.1359/11-7 se vidi da su žalbu protiv prvostepene presude izjavili branilac okrivljenog i DPU E.T. DOO S, kao vlasnik putničkog vozila, koji pobija odluku o izrečenoj zaštitnoj meri. Međutim, pobijanom presudom Višeg prekršajnog suda odlučeno je samo o žalbi branioca okrivljenog, na koji način je učinjena bitna povreda pravila postupka propisana članom 385. stav 3. Zakona o krivičnom postupku, koja se shodno primenjuje na osnovu člana 227. Zakona o prekršajima, i kojom je propisano da o svim žalbama protiv iste presude drugostepeni sud odlučuje jednom odlukom. Sa iznetih razloga, nalazeći da su u prekršajnom postupku učinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka od uticaja na zakonito i pravilno donošenje odluke, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 266. stav 3. Zakona o prekršajima uvažio zahtev i ukinuo drugostepenu prekršajnu presudu i predmet vratio na ponovno odlučivanje Višem prekršajnom sudu, Odeljenju u Nišu, koji je dužan u svemu da postupi po članu 269. Zakona o prekršajima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.